

0	3	5	7	10	13	19	25	36	48	55	62	69	75	85	90	92	93	95	96	97	99	100
0	2	4	6	8	10	15	20	30	40	45	50	55	60	70	80	85	90	92	94	96	98	100

Keskiviikkona 4. huhtikuuta 2012

MAASEUDUN TULEVAISUUS

13

PÄIVÄSTÄ TOISEEN

Meillä on kirimistä, että pestään Uusi-Seelanti tässäkin.

PRESIDENTTI SAULI NIINISTÖ LAMPAANLIHAN TUOTANNOSTA

04.04.12

Aurinko nousee

Helsingissä kello 6.35
ja laskee kello 20.17
Oulussa kello 6.22
ja laskee kello 20.21
Utsjoella kello 6.00
ja laskee kello 20.32

Päivän sana

4.4. Maaherra kysyi nyt: ”Kumman näistä kahdesta haluatte? Kumman

päästän vapaaksi?” Väki vastasi: ”Barabbaksen.” Matt. 27:21

Nimipäiviä

Tänään keskiviikkona: Ukko

Mietelause

Kalanpyydysten korjaus ja valmistus pitää aloittaa huhtikuulla, yläkuulla parhaiten.
Vanhaa perinnetietoa Virroilta

MERKKIPÄIVIÄ

80-VUOTIAS



Kotiseutuneuvos
Pentti Seutu 4.4.
Kontiolahti. Vastaanotto 4.4. klo 14–19 Jakokosken Tähtikallio, Tähtitornintie 3.

Lähetä merkkipäiväilmoitus Maaseudun Tulevaisuuteen

Merkkipäiväpalstalla julkaistaan vain päivänsankarin suostumuksella lähetettyjä merkkipäivätietoja. Kirjallisesti lähetettävissä tiedoissa tulee olla merkkipäivän viettäjän nimi, ikä, merkkipäivän ajankohta, titteli, kotipaikka ja mahdollinen lyhyt maininta merkkipäivän vietosta. Valokuvaksi käy mustavalko- tai värikuva, koolla ei väliä. Palsta on maksuton. Merkkipäivätiedon tulee olla toimituksessa viimeistään viisi päivää ennen lehden ilmestymistä. Tiedot postitetaan osoitteeseen: Maaseudun Tulevaisuus, ”Merkkipäivät”, PL 440, 00101 Helsinki, tai lähetetään sähköpostilla osoitteeseen merkkipaivat@maaseuduntulevaisuus.fi.

KUOLLUT

Pääjohtaja, professori Samuli Suomela

Pääjohtaja, professori Samuli Suomela kuoli 16.3.2012 93-vuotiaana. Hän oli syntynyt Perttelissä 27.7.1918.

Suomela suoritti maatalous- ja metsätieteiden kandidaatin tutkinnon vuonna 1946 ja väitteli tohtoriksi vuonna 1950 aiheesta Peltojen sijainnin vaikutuksesta maataln talouteen.

Mainittakoon, että hänen ensimmäinen vaimonsa Hilka Suomela väitteli samana päivänä samaan kellonaikaan. Näin kumpikaa ei päässyt jännittämään eikä arvostelemaan toisen väitöstä.

Suomelasta tuli vuonna 1952 perustetun Maatalouden taloudellisen tutkimuslaitoksen ensimmäinen johtaja ja professori.

Vuonna 1971 Suomela nimettiin Maatilahallituksen pääjohtajaksi sen jälkeen, kun aikaisemmin toiminheet Maataloushallitus ja Asutushallitus yhdistettiin yhdeksi keskusvirastoksi. Suomela toimi tässä tehtävässä eläkkeelle siirtymiseensä asti vuoteen 1983.

Suomelan asiantuntemusta käytettiin hyväksi laajasti. Hän oli maatalousministeri Reino R. Lehdon ja Teuvo Auran virkamieshallituksissa vuosina 1963–64 ja 1971–72. Suomela oli talousneuvoston jäsen 1962–74 ja tuolloisen maataloustulojärjestelmän kannalta keskeisen maatalouden hintatoimikunnan puheenjohtaja 20 vuotta 1958–78.

Hän oli muun muassa OKO:n, vakuutusyhtiö Auran (nykyisin Tapiola), Rauma-Repolan, Lännen Tehtaiden ja Perusyhtymän (nykyisin YIT-yhtymä) hallintoneuvostossa.

Suomela oli myös ylioppilaspoliitikko. Hän oli Helsingin yliopiston ylioppilaskunnan puheenjohtajana 1953–56 ja oli Varsinaissuomalaisen osakunnan kuraattori 1948–51. Hän oli ”vanhan” Suomen Akatemian sihteerinä 1957–59.

Suomela oli 1950–70-luvuilla maatalouspolitiikan ja maatalouselinkeinon johtava asiantuntija.

Hänen johtamansa tutkimuslaitos perustettiin aikanaan tuottamaan tosiasiatietoa Suomessa harjoitettavan maatalouspolitiikan pohjaksi.

Sen keskeiseksi välineeksi syntyi maataloustulojärjestelmä, joka oli voimassa vuodesta 1956 aina Suomen EU:hun

liittymiseen saakka. Järjestelmän tavoitteena oli taata viljelijäväestölle suunnitelleen samanlainen tulokehitys kuin muillekin väestöryhmille. Kun tuolloin pitkään vallinneen inflaation vaikutuksesta maataloustuotteiden hintoja jouduttiin lain perusteella nostamaan, aiheutti se närää palkansaajien keskuudessa tuottajien puolestaan taistellessa omien etujensa puolesta.

Näitä ristiriitoja ratkottiin maataloustuloneuvotteluissa, joissa puheenjohtaja Suomelan tasapuolisuus, rauhallisuus ja sovittelutaito veivät asioita ratkaisuihin.

Tätä kaikkea vaikeutti se, että maataloustulojärjestelmä siihen liittyvine laskelmineen oli varsin vaikeatajuinen. Sanottiinkin, että järjestelmä on niin monimutkainen, että sen ymmärtää vain kaksi ihmistä ja heistäkin toinen ymmärtää väärin. Oikein ymmärtänyt miellettiin useimmiten Suomelaksi.

Suomelan harrastuksista tärkein oli perhokalastus, joka oli hänelle todellinen intohimo. Tenojoelle oli päästävä kalaan joka kesä ja matkasta sai kuulla sen jälkeen moneen otteeseen. Hän hankki kesäasunnon kuulun Kalkkistenkosken rannalta, missä myös kalastusmahdollisuudet olivat erinomaiset.

Eräs hänen kanssaan kalastellut kertoi: ”On se kumma, että vaikka muut eivät kalaa tahdo saada, niin Suomela niitä vaan jatkuvasti maihin vetelee.”

Suomela palkittiin merkittävästä urastaan monin tavoin. Hänelle myönnettiin Suomen Leijonan ritarikunnan 1. luokan komentajamerkki. Hän oli muun muassa Agronomiliiton, Suomen maataloustieteellisen seuran ja perhokalastajien kunniajäsen.

Savikylän poika, kuten hän itseään nimitti, oli lämmin ja empaattinen ihminen, jonka silmiin ulottuvan hymyn hänet tuntevat aina muistavat.

RISTO IHAMUOTILA

Kirjoittaja on Helsingin yliopiston entinen kansleri.



Jenni Haukio ja Sauli Niinistö vastaanottivat maanantaina Janne Jokelan ja Tapio Rintalan (oik.) tuomat pääsiäistervehdykset. Presidenttipari kertoi syövänsä mielellään lammasta.

Lampurit veivät presidentille pääsiäiseksi lammasta

Presidenttipari sai pääsiäispöytänsä kotimaista lampaanviulua. Lampurit kertoivat, että Suomessa syödystä lampaasta iso osa tuodaan Uudesta-Seelannista. ”Meillä on siis kirimistä, että pestään Uusi-Seelanti tässäkin”, presidentti Niinistö naurahti.

Suomen lammasyhdistyksen puheenjohtaja **Tapio Rintala** ja varapuheenjohtaja **Janne Jokela** kävivät maanantaina Mäntyniemessä viemässä lampureiden pääsiäistervehdyksen. Presidenttipari **Sauli Niinistö** ja **Jenni Haukio** pääsevät pääsiäisenä harkuttelemaan kotimaisella luomulampaalla.

Tuotanto nousi neljänneksen
Niinistöä kiinnosti, kuinka paljon Suomessa on lampureita. Rintala kertoi, että yhdistyksellä on 930 tuotantotukea hakenutta jäsentä. Keskimäärin heidän katraissaan on 64 emälammasta eli uuhua.

”Katraan koko on kasvamas-

sa, mutta lampureiden määrä

vähenee eli tilat kasvavat”, Rintala sanoi. Viime vuonna lampurit tuottivat neljänneksen enemmän lampaanlihaa kuin edellisellä vuonna. Tuotanto nousi lähes miljoonaan kiloon.

Haukio arvasi oikein, että kysynnän kasvu liittyy luomua lähiruokabuumiin. Rintalan mukaan lammastiloista jopa 40 prosenttia on luomussa, sillä lammass soveltuu erinomaisesti luomutuotantoon.

Monesti eläimet hoitavat perinnemaisemista ja syövät pääosin oman tilan kauraa ja heinää.

Uuden-Seelannin kanssa kisa
Presidenttiparia tuntui miel-

lyttävän paitsi lammastuotannon luonnonmukaisuus myös elinkeinon hyvät kasvumahdollisuudet.

Lammastalous on yksi harvoista tuotantoalueista, missä on selkeästi tilaa eikä pelkoa ylituotannosta.

”Sektorilla on tilaa vaikka kuinka, sillä kulutuksesta vain 25 prosenttia on kotimaista”, Rintala kertoi.

Tuontilammas matkustaa Suomeen pääasiassa Uudesta-Seelannista, joten se on melkoista kauroruokaa.

”Meillä on siis kirimistä, että pestään Uusi-Seelanti tässäkin”, Niinistö naurahti.

Presidentillä oli kesälammas
Presidenttipari kyseli myös alan haasteista. Rintalan mukaan lampaanlihan menekki on sellainen, että tavarasta on niukkuutta. Tietyillä alueilla on vaikeuksia teurastamokapasiteetin kanssa ja tietyillä alueilla painitaan petovahinkojen kanssa.

”Lisäksi alaa jäytää epävarmuus, kun kaikki tuet ovat auki 2014 jälkeen. Tukitason pitäisi pysyä vähintään entisellään.”

Rintala toivoi, että lampaanlihan hintataso nousisi hieman,

Alaa jäytää epävarmuus, kun kaikki tuet ovat auki 2014 jälkeen. Tukitason pitäisi pysyä vähintään entisellään.

TAPIO RINTALA

sillä euromaiden keskihintaan on matkaa vielä toista euroa.

Mutta kaiken kaikkiaan lampureilla ovat asiat hyvin, sillä menekki on hyvä ja hintataso kehittyy oikeaan suuntaan.

Lopuksi Niinistö paljasti oleleensa pienimuotoinen lampuri itsekin, sillä hän sai lapsena kummisedältään kesälampaan.

”Mutta en saanut syötä sitä. Monesti se odotteli rappusilla uskollisesti kuin koira”, presidentti muisteli.

KATJA KOLJONEN

FAKTAT

0,6 kiloa lammasta vuodessa

Suomalainen syö keskimäärin 600 grammaa lammasta vuodessa, kertoo ruokatieto.fi.

Kotimainen tuotanto kattaa neljäsosan kulutuksesta.

Suomen lampurit tuottivat viime vuonna 900 000 kiloa lihaa. Määrän arvioidaan kasvavan tänä vuonna jopa neljänneksellä.

Kulutus kasvaa nopeasti. Viime vuonna Suomessa syötiin

3,4 miljoonaa kiloa lammasta, kun vuonna 2009 määrä oli 3 miljoonaa kiloa.

Kotimaista karitsanlihaa kysytään nyt aiempaa enemmän keväällä ja grillikaudella kesällä.

Suomessa on 850 ammattimaista lammastilaa. Keskimäärin tiloilla on 67 uuhua. Eniten lammastiloja on Ahvenanmaalla, Lapissa, Varsinais-Suomessa ja Pohjanmaalla.



Palvatut lampaanviulut ovat peräisin Rintalan ja Jokelan luomutiloilta.

Suuri runokilpailu kolmannen kerran

Gummerus ja Nuoren Voiman Liitto järjestävät kolmatta kertaa suuren runokilpailun. Osallistumisaikaa on 10. elokuuta asti.

Kilpailu nostaa runouden asemaa kirjallisuudenalajina sekä etsii uusia lahjakkaita kirjoittajia.

Kilpailu on avoin kaikille 18 vuotta täyttäneille, jotka eivät ole aikaisemmin julkaisseet kaunokirjallista teosta.

Tuomaristo valitsee antologistit lokakuussa, ja näistä yleisö pääsee äänestämään Gummeruksen Facebook-sivulla. Voittajat julkistetaan alkuvuodesta 2013.

Edellisen kerran kilpailuun osallistui 878 nimerkkiä ja yli 20 000 runoa.

MT

Osallistumisohteet www.suurirunokilpailu.fi.